

Sygn. akt III CSK 118/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku L. sp. z o.o. z siedzibą w K.
przy uczestnictwie A. sp. z o.o. z siedzibą w W.
o wykreślenie ostrzeżenia z działu III ksiąg wieczystych (...) i (...)1,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., po rozpoznaniu sprawy z wniosku L. sp. z o.o. w K. przy uczestnictwie A. sp. z o.o. w W., postanowieniem z dnia 5 lipca 2016 r. oddalił wniosek L. sp. z o.o. w K. o wykreślenie z działu III księgi wieczystej nr (...), prowadzonej dla nieruchomości o obszarze 1,6019 ha położonej w K. oraz z działu III księgi wieczystej nr (...)1, prowadzonej dla nieruchomości o obszarze 0,7751 ha położonej w K. wpisu zakazu zbywania, obciążania lub innego rozporządzania obu nieruchomości.

Ustalił, że w dziale III wymienionych ksiąg wieczystych dokonano wpisu zakazu zbywania, obciążania lub innego rozporządzania nieruchomościami objętymi tymi księgami. Podstawą obu wpisów było postanowienie Sądu

Okręgowego w W. z dnia 29 października 2007 r., sygn. akt XX GCo (...), o udzieleniu zabezpieczenia, zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 kwietnia 2008 r., sygn. akt VI ACz (...). Wnosząc o wykreślenie tych wpisów, wnioskodawczynie dołączyła do wniosku poświadczony notarialnie oświadczenie o wyrażeniu zgody na wykreślenie. Sąd Rejonowy uznał, że oświadczenie to nie może stanowić podstawy wykreślenia, podstawą taką bowiem może być jedynie postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia (art. 754¹ § 3 k.p.c.).

Apelacja wnioskodawczynie została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 listopada 2016 r.

W skardze kasacyjnej wniesionej od tego postanowienia wnioskodawczynie, powołując się na podstawę określoną w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w K. przedstawił skargę kasacyjną wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie – w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego – przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Z przytoczonego przepisu wynika, że w sprawach wieczystoksięgowych skarga kasacyjna jest dopuszczalna. W orzecznictwie utrwaliło się jednak stanowisko, że w sprawach o wpis w księdze wieczystej orzeczeniami kończącymi postępowanie w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c. są tylko te postanowienia, które kładą kres określonym czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych. Nie odpowiadają tym wymaganiom postanowienia sądu drugiej instancji, które nie spełniają cech definitywności; dotyczą tylko kwestii wpadkowych, nie łączą się ze zmianą ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych, lecz zabezpieczają prawidłowy

tok innego postępowania lub skuteczność ewentualnego przyszłego orzeczenia, np. postanowienia dotyczące wpisu ostrzeżenia o toczącym się procesie na podstawie postanowienia sądu o udzieleniu zabezpieczenia (art. 755 k.p.c.), wpisu ostrzeżenia na podstawie art. 10 ust. 2 u.k.w.h. i art. 626¹³ § 1 k.p.c. bądź sprostowania usterek wpisu na podstawie art. 626¹³ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1997 r., I CKN 31/96, OSNC 1997, nr 5, poz. 55, z dnia 15 stycznia 1997 r., III CZ 1/97, OSNC 1997, nr 4, poz. 37 ze sprost. w OSNC 1997, nr 6 - 7, s. 136, z dnia 18 listopada 1997 r., I CKN 325/97, nie publ., z dnia 13 stycznia 1998 r., II CKN 529/97, OSNC 1998, nr 7 - 8, poz. 128, z dnia 22 czerwca 2001 r., V CZ 91/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 25, z dnia 23 sierpnia 2012 r., II CZ 94/12, nie publ., z dnia 17 lipca 2013 r., V CSK 479/12, nie publ., z dnia 24 września 2015 r., V CSK 690/14, OSNC-ZD 2017, nr C, poz. 38, z dnia 28 września 2016 r., III CZ 34/16, nie publ. i z dnia 8 grudnia 2016 r., III CZ 56/16, nie publ.).

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego było żądanie wykreślenia wpisu zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, dokonanego na podstawie postanowienia sądu o udzieleniu zabezpieczenia (art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, jedn. tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1007 ze zm.), a więc wpisu pełniącego funkcję zabezpieczającą.

Z tych względów Sąd Najwyższy, dzieląc dotychczasowy kierunek wykładni art. 519¹ § 1 k.p.c., uznał skargę kasacyjną za niedopuszczalną i na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.